

Мати надію, сіяти надію

Перед Тобою, Боже, ми думаємо про людей в Україні.
Про людей у їхніх розбомблених квартирах та будинках.
Про тих, хто бореться, бо на їхню землю прийшла війна.
Про тих, хто живе, укриваючись у підвалах, – і так місяцями.
Про тих, хто допомагає іншим – і вдень, і вночі.
Про дітей.
Перед Тобою, Боже, ми думаємо про їхній страх смерті.
І про те, що всі вони хочуть жити.
Ми приносимо Тобі, Боже, їхню лють. А також і нашу.
Ми приносимо Тобі їхню мужність та їхній біль.
Ти бачиш їх усіх, страждаючих і померлих.
Ми просимо у Тебе сили, щоб протистояти злу.
Ми просимо Тебе про надію, про стійку впевненість.
І нехай вони будуть такими крихітними, як насіння квітів.
Все ж дай їм вирости та розцвісти.
Так ми кладемо насіння в землю як знак –
За свободу, за зцілення і за майбутнє.
Амінь.

Переклав з німецької доктор Сергій Бортник, Київ